

Členský zpravodaj

Veterán Rádio Klub

Brno

Ročník VI - 1999

Číslo 2

=====

Pozvánka na výroční schůzi do Brna !

=====

Vážení přátelé !

**Rada Veterán Rádio Klubu Vás zve na výroční členskou schůzi
která se bude konat**

v sobotu 19. června 1999 v 10 00 hodin

=====

v klubu Vojenské Akademie v Brně na Šumavské ulici č. 4.

**V této době bude probíhat rovněž setkání brněnských radioamatérů
ve velkém sále ale členům VRK bude jistě stačit účast do 10.hodin.
Naše schůze se bude konat v prvním poschodí, místnost číslo 34.**

**Protože to bude schůze výroční, bude se volit a schvalovat
nová rada a revizní komise. Dále bude přednesena zpráva o činnosti
za uplynulé období, zpráva finanční a t.d., tedy program dle stanov.**

**Připravte si připomínky a návrhy na zlepšení práce se
členy VRK.**

**Přesto, že místo konání schůze mnozí znají, opakujeme,
že spojení od nádraží je tramvají číslo 1, směr Rečkovice, na
zastávce Šumavská vystoupit a jít ulicí směrem do kopce a na
horním rohu v zahradě je kulturní dům VA.**

**Těšíme se na setkání s Vámi a přejeme Vám hezký pobyt
v Brně.**

Rada Veterán Rádio Klubu.

Členský zpravodaj VRK
Informační bulletin členů
Veterán Radio Klubu
Vydává
Rada Veterán Radio Klubu

Předseda

OK2LS
František Frýbert
Poznaňská 6
616 00 Brno
tel: 05/750439
OK2LS @ OK0PAB.CZE.EU

Místopředseda**Jednatel**

OK2BJT
Štefan Polák
Topolky 26
616 00 Brno
tel: 05/756909

Pokladník a hospodář

OK2AIS
Aleš Tomáš
Hrnčířská 41
602 00 Brno
tel: 05/41217052
OK2AIS @ OK0PAB.CZE.EU

Diplomový manažer

OK2BEH
Zdeněk Životský
Dřínová 1645
666 01 Tišnov
tel: 0504/415562
OK2BEH @ OK0PAB.CZE.EU

Soutěžní manažer

OK2TH
Miroslav Vrána
ul. prof. Tučka 3508
767 01 Kroměříž
tel: 0634/331585

Podávání novinových zásilek
povoleno Oblastní správou
pošt v Brně č.j. P/2-815/95

OBSAH

OBSAH.....	2
Silent key	3
Závod VRK 1999 - výsledky.....	4-5
Diplom Wien - Brno 160 Award.....	6
Z archivu radioamatérů Olomouc.....	7-8
Placení členských příspěvků, noví členové	9
Vydané diplomy a doplňovací nálepky VRK za poslední období.	10
Různé zprávy a kontaktní adresy.....	11

Příloha zpravodaje na pokračování :

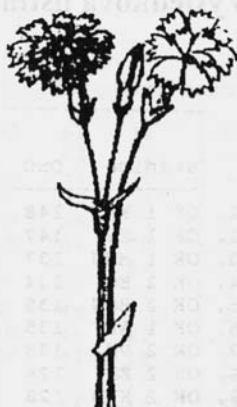
Za tajemstvím éteru od OK1YG
Jedenácté pokračování str. 81 - 88

Blahopřání : 3. května oslavil své 78. narozeniny Poldá, OK2MZ. Rada VRK, jistě i jménem členů VRK mu přeje mnoho radosti a uspokojení v práci na pásmech a děkuje mu touto cestou za dlouholetou obětavou práci v radě VRK i při vydávání našeho členského zpravodaje.

Silent key!

Válení přátelé!

Vychází druhé číslo našeho zpravodaje a další kamarádi opustili naše řady. Odcházejí mladí i starší, stáří se nedá předem určit. Proto si občas vzpomeňme:

- ✓ **OM 3 UN** Hájek Jan z Velkých Levár, člen VRK č. 189 od roku 1994. Zemřel 5. dubna 1999 ve věku 64. let. Byl členem radioklubu v Malackách. Povoláním byl spojovací technik a provozoval hlavně na KV.
- ✓ **OM 4 PC** Čerňan Pavol z Oslan na Slovensku, člen VRK č. 31 od roku 1992. Zemřel 10. dubna 1999 ve věku 52. let. Byl aktivním členem radioklubu ve městě Partizánské na Slovensku. Zemřel náhle smrtí.
- ✓ **OK 2 HST** Tomeš Stanislav z Chropyně u Přerova, člen VRK č. 208 od roku 1994. Zemřel náhlou smrtí v dubnu 1999 ve věku 58. let. Byl členem radioklubu v Chropyni a zabýval se hlavně DX činností.

✓ S velkým zármutkem sdělujeme zprávu, že dne 25. dubna 1999 zemřel ve věku nedožitých 68 let Jaroslav Duška OK2DB ze Zlína. Jarda patřil mezi špičkové radioamatéry zabývající se DX činností. Několik let vedl tabulku OKDX TOPLISTU a byl držitelem HONOR ROLLU MIX, CW, SSB, 15 pětibandových a desítek ostatních náročných diplomů.

Kromě toho, od roku 1950, kdy vstoupil mezi zlínské HAMS, byl po celou dobu členem výboru ZO Svazarmu RADIO, ve které byli soustředěni zlínské radioamatéry a od roku 1990 pak v Radě RK Zlín. Prošel prakticky všemi funkcemi. Pro své znalosti v DX práci zastával v posledních 5 letech funkci QSL manažera RK Zlín. Měl také hlavní podíl na stavbě VS Kudlov.

Jarda byl vždy ochoten pomoci jednotlivým členům a všude tam, kde cítil potřebu se angažovat. Jako přednášející se zúčastnil všech pěti kurzů operátorů žen a mládeže, organizovaných RK Zlín. Ze svých mužských potomků vychoval rovněž radioamatéry - syna Jardu OK2BPN a vnuka Honzu OK2JDB. O Jardovi OK2DB lze bez nadsázky říci, že svůj život zasvětil radioamatérskému hnutí. Č e s t j e h o p a m ě t e.

Za RK Zlín Josef, OK2PO

Výsledková listina ze závodu VRK konaného 14. 3. 1999

Pořadí MIX

stanice	QSO	nás.	skóre
1. OK 1 KAT	148	69	10.212
2. OK 1 EV	147	65	9.555
3. OK 1 MMU	137	69	9.453
4. OK 2 EC	134	67	8.978
5. OK 2 BGW	135	64	8.640
6. OK 1 ABF	135	62	8.370
7. OK 2 VH	138	60	8.280
8. OK 2 ZJ	124	66	8.184
9. OK 2 KLD	128	59	7.552
10. OK 1 WB	129	57	7.353
11. OK 2 UQ	116	56	6.496
12. OK 1 AAZ	112	53	5.936
13. OK 1 DQP	107	53	5.671
14. OK 2 BKB	111	51	5.661
15. OK 2 VP	101	51	5.151
16. OK 2 PHI	105	48	5.040
17. OK 1 FUU	101	47	4.747
18. OK 1 JPO	100	47	4.700
19. OK 1 FHP	97	47	4.559
20. OK 1 FMX	94	46	4.324
21. OK 1 LZ	94	46	4.324
22. OK 2 BBD	95	45	4.275
23. OK 2 PRF	96	44	4.224
24. OK 1 HX	93	45	4.185
25. OK 2 SWD	95	44	4.180
26. OK 1 YB	90	46	4.140
27. OK 1 AIL	95	41	3.895
28. OK 2 BRX	95	41	3.895
29. OK 1 JMS	88	43	3.784
30. SP 9 KRT	84	45	3.780
31. OK 2 BMI	84	43	3.612
32. OK 2 SJS	86	41	3.526
33. OK 2 AIS	83	42	3.486
34. OK 2 PAX	87	40	3.480
35. SP 6 EII	78	44	3.432
36. OK 1 DKR	79	40	3.160
37. OK 1 DKM	84	37	3.108
38. OK 2 BFI	80	38	3.040
39. OK 1 AWR	78	38	2.964
40. OK 1 DMM	74	37	2.738
41. OK 1 GS	73	37	2.701
42. OK 1 AK	74	36	2.664
43. OK 1 MQY	75	35	2.625

stanice	QSO	nás.	skóre
44. OM 3 CFN	72	36	2.592
45. OK 1 JIM	71	35	2.485
46. OK 2 HY	69	36	2.484
47. OK 1 AGA	72	33	2.376
48. OK 1 AXG	63	35	2.205
49. OK 1 IAL	69	31	2.139
50. OK 2 SG	64	32	2.048
51. OK 2 BMC	60	32	1.920
52. OK 2 LS	55	32	1.760
53. OM 4 XX	60	29	1.740
54. OK 1 AD	60	28	1.680
55. OK 2 BGE	58	28	1.624
56. OK 1 FLT	53	27	1.431
57. OK 2 PCO	53	27	1.431
58. OK 2 BNT	54	26	1.404
59. SP 9 FRZ	48	27	1.296
60. OK 2 QX	49	29	1.274
61. OK 1 ARQ	47	26	1.222
62. OK 2 KE	42	25	1.050
63. OK 1 FVD	42	22	924
64. OM 7 VF	35	19	665
65. OM 5 NJ	36	16	576
66. OK 1 SRD	40	12	480
67. OK 2 MZ	27	16	432
68. OK 2 TH	26	10	260
69. SP 4 SAF	19	8	152
70. SQ 4 CUX	19	6	114
71. SP 9 IQO	15	7	105
72. OK 2 UZ	9	9	81
73. OK 2 PTH	8	3	24

Pořadí posluchačů

Pořadí	posluchačů
1. OK 1 - 35281	118 55 6.440
2. OK 1 - 32839	106 47 4.982
3. OK 2 - 35255	103 48 4.944
4. OK 2 - 35384	88 39 3.393
5. OK 1 - 23233	50 29 1.450
6. OK 2 - 35385	48 20 960
7. OK 2 - 34991	45 21 945

Pořadí CW

stanice	QSO	nás.	skóre	stanice	QSO	nás.	skóre
1. OK 2 BEH	99	45	4.455	18. OK 1 MNI	62	32	1.984
2. OK 2 LN	92	44	4.048	OK 2 AJ	62	32	1.984
3. OK 1 ARN	91	44	4.004	OK 1 FCA	64	31	1.984
4. OK 2 PKF	88	45	3.960	21. OK 2 FH	58	33	1.914
5. OK 2 CDR	86	43	3.698	22. SP 9 KRT	56	33	1.848
6. OK 2 PIP	82	44	3.608	23. OK 1 JST	62	29	1.798
7. OK 1 OH	84	42	3.528	24. OK 1 EV	64	28	1.792
8. OM 1 AA	85	41	3.485	25. SP 3 KB	57	30	1.710
9. OK 1 DAV	72	39	2.808	26. OK 2 QX	48	25	1.200
10. OK 1 MMU	72	38	2.736	27. SP 6 CXH	46	22	1.012
11. OK 1 FOG	74	36	2.664	28. OK 1 DDV	41	18	738
12. OK 1 RR	72	34	2.448	29. OK 2 NA	31	16	496
13. OK 1 TJ	66	35	2.310	30. OK 2 LS	32	15	480
14. OK 1 OU	69	33	2.277	31. OK 2 BBJ	32	14	448
15. OK 1 DKM	70	31	2.170	32. OK 5 VRK	30	14	420
16. SP 9 DUX	66	32	2.112	33. OK 2 PBH	25	16	400
17. OK 1 DVX	60	34	2.040	34. SP 5 AHR	13	11	143
				35. SP 4 GHL	17	7	119

Zúčastnilo se asi 230 stanic, deníky poslalo jen 50 procent.

Seznam členů F I R A C pro diplom Wien-Brno-Wien 160 Award.

1. OK 1 ANW	16. OK 1 IVQ	31. OK 2 PKE	46. OM 3 CKC
2. OK 1 CA	17. OK 1 UDC	32. OK 2 PKY	47. OM 3 TKT
3. OK 1 DGN	18. OK 1 UDM	33. OK 2 PSJ	48. OM 3 WAN
4. OK 1 DN	19. OK 1 UDN	34. OK 2 PVC	49. OM 3 WBF
5. OK 1 DPW	20. OK 1 UEM	35. OK 2 QX	50. OM 3 WGJ
6. OK 1 FGG	21. OK 1 UNQ	36. OK 2 SET	51. OM 3 WPI
7. OK 1 FKV	22. OK 1 VVC	37. OK 2 UMD	52. OM 3 WRZ
8. OK 1 HJX	23. OK 1 WAB	38. OK 2 VNC	53. OM 3 WZA
9. OK 1 IJN	24. OK 1 WBK	39. OK 2 VQH	54. OM 4 PC
10. OK 1 JLT	25. OK 1 XSH	40. OK 2 VXH	55. OM 5 AL
11. OK 1 JMJ	26. OK 2 BSP	41. OK 2 VXV	56. OM 5 CX
12. OK 1 JST	27. OK 2 BSZ	42. OK 2 ZFB	57. OM 8 CA
13. OK 1 MIR	28. OK 2 BWE	43. OK 1-18151	58. OM 8 TA
14. OK 1 MOC	29. OK 2 BWT	44. OK 5 SAZ	59. OM 9 AZ
15. OK 1 NW	30. OK 2 IKL	45. OK 8 AUR	

DIPLOM k výročí železnic v Evropě

V roce 1836 povolil císař Ferdinand I. stavbu deseti tratí železnic napříč Evropou. V roce 1839 byla dokončena první trasa Vídeň - Brno. V letošním roce je to tedy 160 let. K tomuto výročí vydává Sdružení radioamatérů - železničářů FIRAC diplom

WIEN-BRNO 160 AWARD.

1. U příležitosti 160. výročí zahájení provozu na železniční trati WIEN - BŘECLAV - BRNO vydává Sdružení radioamatérů - železničářů (OK/OM skupina FIRAC) ve spolupráci s OE skupinou FIRAC diplom, nazvaný WIEN - BRNO 160 AWARD.

2. Diplom je vytištěn na křídovém kartonu, s barevnými fotografiemi historických lokomotiv, které byly provozovány na této trati. Mohou jej získat radioamatéři koncesovaní i posluchači za dále uvedených podmínek.

3. Je třeba:

a) navázat nebo odposlouchat spojení s radioamatéry z pěti různých zastávek na trati Brno - Břeclav - Vídeň (dle níže uvedeného seznamu). Dále navázat (odposlechnout) jedno spojení se členem FIRAC - odbočky OK, OM nebo OE.

b) nebo navázat (odposlechnout) 5 spojení se členy OK, OM nebo OE odbočky FIRAC a jedním místem na trati dle seznamu.

Jsou platná spojení na kterémkoliv KV nebo VKV pásmu, v jakékoliv kombinaci, jakýmkoliv druhem provozu. Neplatí však spojení přes převaděče!

Pokud budou všechna spojení uskutečněna stejným druhem provozu, bude to na diplomu vyznačeno.

4. Diplom bude vydán na základě předložených QSL lístků (nebo jejich kopií), ze kterých bude možno jednoznačně zjistit, že požadovaná spojení byla navázána, nebo na základě seznamu těchto QSL, potvrzeného členem FIRAC, nebo dvěma koncesionáři.

5. Poplatek za vydání diplomu je 50.- Kč nebo ekvivalent 2 EURO.

6. Žádosti o diplom zasílejte na adresu: OK 2 PKY, p. Jiří Staňka, Dobrovského 13, 612 00 Brno.

7. Seznam QTH na trati Brno - Břeclav - Vídeň pro platná QSO: (uvádíme jen QTH v OK): Břeclav, Ladná, Podivín, Rakvice, Zaječí, Šakvice, Hustopeče, Žabčice, Hrušovany u Brna, Vojkovice, Rajhrad, Popovice u Rajhradu, Modřice, Brno.

Radioklub Československý, Praha 2, Slovanský ostrov, nr.5". Tato stopa už byla nebezpečná. Nikdo si však neuvědomil, že QSL znamená v amatérské hantýrce ani ne tak potvrzení příjmu, jako zaslání staničního listku. Adresu radioklubu znali (Kuník byl ve výboru), ale nenapadlo je pátrat tímto směrem.

Major dr. Kuník vypracoval pro zpravodajské a operační oddělení hlavního štábu elaborát, ve kterém píše:

„... Téměř denně je možno zaslechnout zprávy vyměňované ve smluvené řeči mezi stanicemi maďarskými a československými. Zaslechnuté československé amatérské stanice jsou stanicemi tajnými, jež by bylo nutno velmi brzo zjistiti, zejména pro jejich čilý styk s maďarskými radiostanicemi ...“

5.března 1928 se konala v místnosti přednosta XI. odd. na ministerstvu pošt a telegrafů v Holečkově ul. č.36 porada MPT (dr.Kučera), ministerstva vnitra (dr.Novák) a ministerstva zahraničních věcí (Plechátý), na které dr. Kuník oznámil, že naslouchací služba zachytila signály třiceti československých tajných amatérských vysílacích stanic, zejména:

EC1: BZ, FM, OB, RF, RO, RU, UZ, RV

EC2: YD, ECAA2

EC4: ABR, AJ, AV, CL, QH, QM, ID a ECK4AF a ECK4IN

Ministerstvo pošt a telegrafů předložilo na této poradě otázku povolování amatérských vysílacích stanic. Zástupce ministerstva zahraničních věcí, který znal usnesení washingtonské mezinárodní radiotelegrafní konference a měl přehled o situaci v jiných státech, byl pro. Dr. Novák byl proti a živě argumentoval ohrožením vnitřní, případně vnější bezpečnosti státu. Major Kuník se přiklonil k němu. Ministerstvo zahraničních věcí upřesnilo své stanovisko dopisem z 25.května 1928 č.j. 72370/28/III-G, adresovaném ministerstvu pošt a telegrafů, ve kterém mimo jiné píše: „... Je známo, že zřizování vysílacích stanic je dovoleno ve Spojených státech, v SSSR, v Maďarsku a praxe dosti liberální je zavedena v celé řadě jiných států. Ministerstvo zahraničních věcí soudí, že není důvodu, aby v Československu bylo postupováno příkřeji než v ostatních státech ... Odmítnutím koncesí na vysílací stanice nedají se odstranit ti, kdož jakýmkoliv zájmem jsou vedeni k tomu, aby si je zřizovali. Ani přísné tresty tu mnoho nesvedou, naopak. Mimo to ve většině případů jde buď o vědecký zájem nebo o zájem rázu sportovního. Není dosti logické, aby v ČSR byli trestáni radioamatéři za to, co v jiných státech je dovoleno, ba podporováno“. Kopie tohoto dopisu byla zaslána ministerstvu vnitra.

Vnitro pojalo informace majora Kunika do výnosu ze dne 14.8.1928 č.j. 14001/28, který poslalo panu zemskému prezidentu v Praze a v Užhorodě, prezidiu zemského úřadu v Brně a v Bratislavě a na vědomí MPT a MNO. Výnos byl doplněn citací článku „Československé amatérské stanice slyšeny na oceáně“ (Čs. radiosvět 3/III. str.84) a „Českoslovenští amatéři“ (Čs. radiosvět 3/II str.99) a končil závěrem:

„Poněvadž v ČSR nebyly dosud – jak je zde známo – povoleny žádné amatérské vysílací stanice, existují tyto stanice všechny neoprávněně a jejich majitelé dopouštějí se přečinu dle § 18 a 19.zák. 60/1923 Sb. Ministerstvo vnitra žádá, aby záležitost tato byla bedlivě sledována a dle výsledku dalšího zařízení.“

Kola policejního pátracího aparátu se roztočila na plné obrátky. Uniformovaní a jejich informátoři probírají kartotéky, slídí po střeších, vyptávají se. Sbírají se zprávy četnických stanic, policejních komisařství a expozitur. Podaří se vypátrat přes stovku černých posluchačů, kteří neplatí rozhlasový poplatek a učiní se na ně trestní oznámení. Jsou z toho pokuty i tresty na svobodě. nemají však k dispozici krátkovlnné přijímače a neznají – až na takové výjimky, jako byl například policejní inspektor Roušal, známý z domovní prohlídky u ing. Štěpánka, který u rádia sloužil na vojně – technickou stránku věci. Pátrání se táhne přes rok.

Amatérské vysílání se zatím rozvíjelo. Stanice přešly z prefixu EC na OK. V pásmech 80, 40 a 20 m se objevily mimo OKAA2, OK1OK, OK2AJ, OK2UN, OK2YD, OK1RV další: OK1AB Mězl, 1BZ Bezděch, 1FM Vološin, 1OB Roubík, 1RF Červený, 1RO Buchar, 1UZ Hron, 4AV Výborný, 1RB Erbs, 1YR Rokos, 1AZ Štětina, 3SK Plisch, 1MX Paulík, 2CM Škop, 2LO Chlup., 2PA Patek, 2AL Švejna, staří známi OK1MC a OK1KX a 1PH, 3NZ, 1MK, 1UG, 2XO, a 1RU, jejichž identitu nemáme ověřenu. Prvním Čechoslovákem, který získal diplom WAC byl udělen za spojení v letech 1927 a 1928. Druhý v Československu a první v Čechách byl Weirauch, EC1RV.

- . . . -

Při schůzkách starých pamětníků se hovor tu a tam stočil na doby „černoty“. „Věděli o nás nebo nevěděli?“ „Nevěděli nic. Protože kdyby věděli, všechny by nás vybrali tak, jak to udělali, když se jim podařilo někoho vypátrat.“

„Není to pravda,“ oponovali druzí. „Věděli o nás dobře, ale nechávali nás, abychom se mohli připravit a požádat o koncesi. Vybrali jenom toho, u koho měli nějaké důvody.“

Ing. Srdínko, OK1SV, jednou v Olomouci vzpomínal na zkoušku, kterou dělal 28. června 1936 zároveň s ing. Lhotákem, OK1LH a Otou Lowenbachem, OK1YB.

Lhoták exceloval. Morse, teorie, předpisy, všechno šlo výborně. Nakonec dr. Burda řekl: „Teď byste ještě předvedl ukázkou spojení. Tady pan tajemník Špinka bude dělat stanici OK1AA a vy, řekněme... D4LHO.“

Lhoták zbledl jako stěna, vytřeštil oči a zíral na doktora Burdu. Pak si otřel pot z čela.

„Pane rado, musí to být?“

„Samozřejmě, že musí. A co se vám nezdá? Vysíláte na tu značku už rok a teď by vám to nejednou mělo dělat potíže?“

Po návratu z Olomouce jsem prohledal staniční deník z roku 1934. Značku D4LHO jsem tam skutečně našel. Pak jsem vypátral ing. Lhotáka a začal se vyptávat. Na zkoušku a její průběh se dobře pamatoval – jako každý z tedhédších amatérů. Byl to takový zážitek, že i staří pánové mají v živé paměti téměř každý detail. Na příhodu s doktorem Burdou si však ing. Lhoták vůbec nevzpomíná. V protokolech je zaznamenáno, že Bollard, OK1MC, předváděl spojení stanice OKX4 a IRD2. Brož, OK1GC, „udělal“ G2AS.

U Lhotáka však záznam o nějakém zkušebním spojení není. Snad tedy náleží tato příhoda do říše pověstí a legend.

Průkopnická role československých amatérů – vysílačů je nezvratnou historickou skutečností. Motýčka byl nejen první, kdo v Československu přijímal zaoceánské stanice na krátkých vlnách, ale i první, kdo na krátkých vlnách vysílal a pracoval se zahraničím; dokonce s Amerikou a Novým Zélandem. I další amatéři, kteří Motýčku následovali, korespondovali na krátkých vlnách dříve než pošta a dříve než armáda.

Vojáci udržovali svá spojení na vlnách středních a dlouhých. Podobně tomu bylo i v okolních státech, a proto se i vojenská naslouchací služba věnovala vlnám středním a dlouhým. Na krátkých vlnách začala přijímat až v roce 1928. Ve vojenských telegrafních dílnách ve Kbelích hodně věděli a ledacos zkoušeli. Měli však plné ruce práce s aktuálními požadavky a úkoly a omezovali se jen na laboratorní pokusy.

Firma J. Wirfel Co, Praha, Na Florenci 13 nabídla 2. září 1925 ministerstvu národní obrany krátkovlnný vysílač zahraniční provenience. Tato nabídka nebyla akceptována. Pravidelný krátkovlnný provoz byl v naší armádě zaveden začátkem třicátých let.

Výsledky celostátního pátrání po amatérských vysílacích stanicích se sbíhaly na ministerstvu vnitra od konce roku 1928 do začátku 1929. „Bedlivě provedená šetření a pátrání po tzv. tajných radiostanicích ve zdejší správě neměla dosud kladného výsledku. Šetření toto ovšem bylo zdejšímu úřadu provést jen pátráním orgánů policejních a četnických bez použití vhodných technických pomůcek z oboru radiotelegrafie, „sděluje prezidium

Zemského úřadu v Brně.“

I z Čech, ze Slovenska a z Podkarpatské Rusi přicházejí výsledky negativní.

„Zistenie uvedených staníc je bez vhodných prijímacích aparátov a k tomu cieľu školeného mužstva naprosto nemožné a k vypátraniu nedovolenéj tajnej vysielacej radiostanice by mohla viesť iba náhoda alebo prílišná neopatrnosť majiteľa,“ píše dr. Minařík za Krajinského prezidium v Bratislave.

„Taková šetření je možno konati pouze přístrojem zvaným radiogoniometr,“ hlásí prezidium Zemského úřadu v Praze „za zemského prezidenta Šorm“.

O zaměřovačích píše i prezidium Krajinského úřadu v Bratislave: „Goniometrickú službu prevádza dosiaľ jedine vojenská správa, aj to vraj len prístrojmi nie práve dokonalými.“

Jak to vůbec vypadá s těmi vojenskými zaměřovači?

Několik jich zbylo ze zásob armády rakousko-uherské a něco jsme měli od Francouzů. V roce 1921 dodala vídeňská firma Mindagg naši vojenské správě 21 goniometrů a v roce 1925 byly zakoupeny dva goniometry Seibt. V polovině dvacátých let patřily ke standartní výbavě naslouchacích, tzv. cvičných radiostanic přijímač E266, švédský přijímač 10UFI a zaměřovač Telefunken E-276. Žádný z těchto přístrojů nebyl zařízen pro příjem krátkých vln. První zmínka o krátkovlnném zaměřovači pochází od československého vojenského atašé ve Francii, generála Klecandy, kterému Société D'entreprises électro-techniques, 14.dubna 1926, nabídla výrobek firmy Guy du Bourg de Bozes. Měl rozsahy 22 – 100 m, 90 – 900 m a 500 – 3100 m. Rám se přepínal dvoupólovou zástrčkou. Krátké vlny se přijímaly na dvě lampy, střední na tři a dlouhé na čtyři. V roce 1928 se zaváděl československý sedmilampový naslouchací přístroj (nikoli zaměřovací) PO8, s triodami A410 a B406, mezifrekvencí 43 kHz, rámovou anténou s rozsahem 5 až 3200 m v šesti pásmech. Byl to výrobek vojenských telegrafních dílen ve Kbelích. Kloudný goniometr RP 21, vzor 35, s krátkovlnným rozsahem od 20 m vyšel z vojenských telegrafních dílen až o několik let později.

Případ vzducholodí Italia ukazuje, že zaměřování nebylo snadné. U krátkovlnných goniometrů se odhadovala nejvyšší dosažitelná přesnost měření $\pm 10^\circ$. Dost dobré výsledky byly u silných vysílačů středovlnných a dlouhovlnných. Amatérské stanice, které pracovaly s nepatrným výkonem několika wattů, byly sice slyšitelné na venkovní anténu, avšak málokdy na anténu rámovou.

Soukup byl vypátrán proto, že vysílal i na středních vlnách. Zaměřením se podařilo zhruba určit prostor, kde se vysílač asi vyskytuje. Rozhodující pak bylo, že Soukup byl ministerstvu znám jako uchazeč o koncesi na vysílání stanici (zamítnuto 24.května 1926) a ke sluchu MPT se donesly některé neprozřetelné výroky ředitele Gesmachera.

Nejcennějším zdrojem informací při pátrání po černých byl obsah spojení. Unlis stanice neudávaly jméno operátora ani na QSL listcích a často nesdělovaly ani stanoviště. Přesto se o stanici OK1VP vědělo, že je v Mladé Boleslavi a OK1PH v Humpolci. Když vyjel plukovník Skála, OK2VA, zjistila naslouchací služba správně, že je v Olomouci, ale z nějakého, dnes už neznámého důvodu zaznamenala jméno – plukovník Loutník. Zpravodajské oddělení hlavního štábu vědělo, že v Olomouci žádný plukovník Loutník není. Na skřípec byl natažen plukovník Koutník. Ten pochopitelně o ničem nevěděl a stanice OK2VA vysílala klidně dál.

U stanice OK1OK si poznamenali „Praha II. 531“. Praha byla správně, ale na čísle 531 Motýčka nikdy nebydlel. To bylo číslo poštovní schránky, na kterou docházely QSL listky.

Naslouchací stanice zasílaly do Prahy nejen záznamy o zachycených depeších, ale i týdenní přehledy a vyhodnocení získaného materiálu. Ve všech písemnostech se s naprostou pravidelností konstatuje, že v korespondenci amatérských stanic ať československých nebo zahraničních nebylo zjištěno nic závadného. V sejfech zpravodajského oddělení se hromadí údaje, které už by – při nasazení agenturní sítě – mohly přinést kladné výsledky. Jsou však ještě jiné úkoly, pro obranu a bezpečnost státu nalahavější.

Nicméně, amatérské vysílání je nezákonné a bude nutné s ním něco udělat.

NA SKLONKU DVACÁTÝCH LET

Bylo ministerstvo pošt a telegrafů skutečně tak zaostalé a zpátečnické, že by si vzalo za cíl amatérské vysílání potlačit a nedovolit?

§ 9 odst. f) vládního nařízení č. 82/1925 Sb. z. a n. stanovil, za jakých podmínek je možné propůjčit koncese na vysílací stanice. Předpis o zkouškách mělo vydat ministerstvo pošt a telegrafů.

První koncept vypracoval dr. Burda 18. května 1926 a druhý 8. července 1926. Uchazeč musí nastudovat:

1. kapitoly elektřina a magnetismus z knihy Fysika, prof. Nováka,
2. veškerou tuzemskou literaturu z oboru radiotelegrafie a radiofonie,
3. předpisy ESČ.

Musí umět vysílat a přijímat rychlostí 10 slov za minutu.

Jaké to asi byly idylické doby, když se ještě předpokládalo, že někdo stačí prostudovat veškerou tuzemskou literaturu z tohoto oboru!! Mnozíci se časopisy a knihy však brzo učinily bod 2 pochybným, takže v dalších verzích návrhů zkušebních předpisů se již neobjevil a byl spolu s body 1 a 3 nahrazen několikrát měněnou a doplňovanou osnovou.

18. dubna 1926 podal žádost o koncesi CSAA2. Jako jediný ze všech si pořádně přečetl vládní nařízení a v jeho duchu zdůraznil (naprosto pravdivě) vědeckou stránku amatérského experimentování (tehdy bylo zdvořilé psát žádost ve třetí osobě):

„Chtěje se životním svým povoláním věnovati co elektrotechnický inženýr výhradně radiu, studuje nyní s úspěchem na České vysoké škole technické v Praze, obor elektrotechnický.

Vážnými pokusy v oboru radia zabývá se již více let po svých studiích, jak může mimo jiné řádně prokázati i příslušnými detailními a soustavnými záznamy o příjmech mnoha cizích i zámořských vysílacích stanic amatérských.

Pracoval mimo jiné hlavně v teorii šíření krátkých vln. V oboru tom např. 45 m francouzské známé stanici F8YNB, anglické G5MO (N.G. Dixon), stanicím italským a holanským podával k jejich žádostem, jak může prokázati, podobné zprávy o jejich slyšitelnosti, podmínkách apod. Při tom zmínění přáli si výslovně podobné pokusy i ze strany jeho, aby i s Československem navazovat mohli přímý styk jako s amatéry jiných států, ovšem, musil je odkázati na dobu pozdější.

Jest tedy cílem žadatele zříditi si řádnou a dokonale vybavenou stanici, jež by byla schopna podobných pokusů eventuelně i se zámořím, což by prospělo zajisté mimo věci samé i Československu při tomto vědeckém styku s řádnými cizími stanicemi amatérskými.“

MPT vydalo zamítavé rozhodnutí pro žadatelovu nezletilost a doporučilo mu, aby dělal pokusy na vysílací stanici vysoké školy technické. Schäferling dosáhl plnoletosti 7. listopadu 1926. Hned po Novém roce, 20. ledna 1927, podal další žádost. Ministerstvo chtělo vyčkat výsledků jednání mezinárodní radiotelegrafní konference ve Washingtonu, která se měla sejít na podzim. Ing. Steinbach z XIX. odd. MPT poznamenal na referátní arch:

„Vysílací stanice nejsou dosud povoleny ani větším odborníkům, např. ing. Liewehrovi, expertu patentního úřadu.“

(Ten však vesele vysílal načerno jako EC2PI).

Washingtonské konference se od 4. října do 26. listopadu 1927 zúčastnil dr. Kučera a ing. Strnad. Bylo to první zasedání od londýnské konference (rok 1912). Stanovila kmitočtová pásma pro jednotlivé služby. Touto konferencí končí éra vlnových délek a nastává éra kmitočtů, udávaných v cyklech, kilocyklech nebo megacyklech za sekundu, později v Hz, kHz a MHz. Amatérské službě se dostávalo mezinárodního uznání a byla pojata do úředních dokumentů konference. Československá republika se podepsáním těchto dokumentů zavázala respektovat status a práva amatérů vysílačů.

„Je otázka, jestli máme i v případě Schäferlingově trvat na odkládacím a zamítavém stanovisku,“ minil dr. Kučera ještě před odjezdem do Washingtonu. Žádost doporučuje

profesor Šimek z techniky a v cizině se vysílací stanice povolují.“

„Tady se jedná o stanici spíše amatérskou než k vědeckým účelům,“ stál na svém ing. Steinbach z oddělení XIX. „Jestli to povolíme, přijde mnoho podobných žádostí a už je nebudeme moci zamítnout.“

OKAA2 se nedal.

„Vešlehlavné Ministerstvo pošt a telegrafů v Praze!

V účtě podepsaný podal 27.dubna 1926 žádost o koncesi krátkovlnné vysílací stanice, která mu však tehdy vyřízením č.j. 23571/XI-1926 z 11.května 1926 byla zamítnuta, „začíná svou urgenci z 20.ledna 1927, oznamuje, že je už plnoletý a mimo jiné uvádí:

„Dovolují si podtrhnouti pouze, že školní vysílačka, o níž v zamítnutí bylo zmíněno, účelům jednak vůbec nevyhovuje, neb jest zřízena pouze na delší vlny a jednak není teď ani v provozu.“

Dr. Kučera vypracoval pěti a půlstránkový rozbor tohoto případu z hlediska usnesení washingtonské konference, který již obsahoval všechny důležité zásady příštích koncesních podmínek a dospěl k závěru:

„Budou-li splněny chybějící dosud předpoklady, totiž souhlas ministerstva vnitra a národní obrany a příznivý výsledek zkoušky z radiotechniky, nebylo by z hlediska vnitrozemské úpravy námitek proti propůjčení koncese. Ani žádná mezinárodní ustanovení nebrání, abychom propůjčili žadateli koncesi na pokusnou vysílací radiovou stanici.“

OKAA2 nedá pokoj: „Jelikož washingtonská konference dopadla příznivě, žádá podepsaný znovu o laskavé brzké povolení oné stanice...“ píše ministerstvu 16.ledna 1928.

Ing. Steinbach se 13.února 1928 ještě pokouší věc torpedovat:

„Ze zapojovacích vzorců vysvítá, že se jedná o stanici radiotelefonní. Tyto stanice se dosud radioamatérům principiálně nepovolují.“

Další záznam je z 22.února 1928 od ing. Singra:

„Min.odd.XI. zaslalo sem nové vzorce, které žadatel v krátké době zaopatřil. Tyto vzorce představují schéma stanice radiotelegrafní. Upozorňujeme však, že toto zapojení se dá snadno přeměnit na stanici radiotelefonní. Z toho důvodu doporučujeme přidati ke koncesní listině dodatek, že žadatel smí svoji stanici používat pouze pro telegrafii, a nikoli pro telefonii.“

A 26.dubna 1928 poslalo ministerstvo pošt a telegrafů vnitru a národní obraně závažný dopis č.j. 25142/XI-1928, který vlastnoručně podepsal ministr dr. Fr. Jan Nep. Nosek a říká se v něm:

„Stanovisko ministerstva zahraničních věcí, aby alespoň v omezeném měřítku a při nejprísnejším výběru koncesionářů bylo započato již nyní s propůjčováním koncesí na pokusné (radioamatérské) vysílací stanice, sdílí také ministerstvo pošt a telegrafů, které nemá nijakých resortních důvodů, jež by mluvily pro další odpirání těchto koncesí a zamítání žádostí za jejich propůjčení.

Ministerstvo pošt a telegrafů hodlá tuto věc předložiti ministerské radě v případě, že by ministerstvo vnitra a ministerstvo národní obrany trvaly na zamítavém stanovisku, vyjádřeném na poradě 5.března 1928.“

- . . . -

Doc. ing. Stanislav Haderka, ex OK2HM, má v kapse letenku. Ani se nenaděje a jeho letadlo bude zase přistávat v Káhiře. Přednáší tam na univerzitě. Ještě si však najde čas přijít 9.srpna 1973 na Svazarm v Brně Na baštách, kam Ota Halaš, OK2BRR, a ing. Ruda Burian, OK2PAT, pozvali několik starých přátel. Docent Haderka se vrací do raného mládí:

„Můj první přijímač byl s krystalovým detektorem. dostal jsem galenit od ing. Jindry z MPT. Šel jsem mu naproti na nádraží a dal mi galenit – ve tvaru krychličky. Byl citlivý a dobře fungoval. Cívka byla mohutná, o velkém průměru, vinutá smaltovanými dráty, spousta závitů. Běžec, zhotovený, jak se říká, na koleně, ten zlobil. Neměl jsem nic jiného, než

kulatou mosaznou tyčinku a to nedělalo dobrotu. Až se mně v Olomouci podařilo sehnat tyčinku hranatou, pak to bylo v pořádku. První, co jsem zachytil, byl dlouhovlnný Nauen.

Bydleli jsme v Mezicích, pošta Náklo u Olomouce. Chodil jsem do Litovle do školy, mival jsem strach, jestli někdo zatím nepřišel na to, že mám na půdě nataženou anténu.

Jako kluk jsem dlouho šetřil, abych si mohl koupit elektronku. Nakonec jsem si ji koupil u Krejčího v Olomouci. Měla kovový sokl. Jako svátost jsem ji celou cestu opatroval. Byla zabalena v takovém vlnitém papíře. Už doma, ve vesnici, jsem přecházel přes můstek, ztratil jsem na chvíli pozornost, lampa mně vypadla, tím zátavem nahoře rovnou na kámen, a bylo po ní. To byla taková tragédie, že si dodnes přesně pamatuji to místo, kde se mi to stalo.“

- . . . -

Ing. Burian uslyšel o rádiu poprvé jako septimán od profesora Štecha na reálce v Telči. Ten si udělal přijímač a v hodině fyziky ho studentům předváděl. Ruda pak pomáhal školníkovi uklízet, aby se s ním mohl v kabině na to rádio ještě podívat.

Pak se vypravil do dolů u Třeště, kde se kdysi dolovalo stříbro. Kladívkem rozbíjel kameny a dobýval leštěnec olověný. Kontaktní spirálku si vyrobil z postříbené struny a rozmontaná klavírní struna mu posloužila i za anténu.

Mirek Kott, ve věku necelých deseti let se dovídá o pokusném vysílání ve Kbelích. Do světa alotrií s kluky ve Škroupově ulici v Praze (nyni Havanská), dětských her a prvních životních problémů, které vyvolává obecná škola, proniká nový prvek: radiotechnika. Mezi pohádkami a povídkami pro děti se objevil návod na krystalku. Mirek se někde zmocnil smaltovaného drátu. Namotal ho na váleček a nahoře oškrabal izolaci. V tátových věcech našel čtyřhrannou tyčinku a kousek plíšku, který se hodil na posuvný kontakt. Tím se jeho možnosti vyčerpaly. Anténu mu natáhl otec a jedním známým. Krystal a sluchátka šla koupit celá rodina. A nakonec to hrálo. Ale proč vlastně? To dětské proč, které tak dovede rodiče dohnat do úzkých, to teď leželo Mirkovi v hlavě.

Taková rozměrná cívka o mnoha závitěch měla velkou vlastní kapacitu a její indukčnost s touto kapacitou tvořila ladící obvod. Další verze krystalových přijímačů měly variometry a se stoupajícími nároky na selektivitu se zaváděly induktivně vázané ladící obvody s otočnými kondenzátory.

Nejen studenti, ale i většina obyvatelstva neměla tolik peněz, aby mohla kupovat drahé přístroje za několik tisíc. Krystalky, krystalka se zesilovačem a jedno-a dvoulampovky představují technickou revoluci, která umožnila rozmach rozhlasu koncem dvacátých a začátkem třicátých let. Faulknerova brožurka „Radiotelefon za 50 Kč“, která vyšla v roce 1925 v knihovně nových názorů v Uhlířských Janovicích, dosáhla během čtvrt roku pěti vydání. Konjunktura jednoduchých a levných přístrojů byla dobrá i k tomu, že nepřímo vyvíjela tlak na ceny složitějších a dosud drahých aparátů.

Roste počet rozhlasových stanic a zvyšují se jejich výkony. trend vývoje přijímačů směřuje k vyšší citlivosti a selektivitě, a tedy ke zvyšování počtu induktivně spřažených obvodů a zejména vysokofrekvenčních zesilovacích stupňů. Ty se snadno rozkmitávají působením kapacity anoda-mřížka, kterou je tedy nutno neutralizovat. Vznikají neutrody (přijímače s přímým zesílením) a s nimi soupeři superheterodyny, které se dělí na dvě skupiny: tropadyny (oscilátor i směšovač v jednom systému jedné elektronky) a ultradyny (oscilátor i směšovač zvlášť). Vzájemné působení spojů i součástí, případně vliv ruky při ladění, se začíná léčit stíněním.

V Etě už Motyčka neměl čas dělat čestného tajemníka radioklubu a nebylo nic platné, ani když se psaní dopisů svěřovalo písáčkám dr. Linhartu i Červenému kříži. Čs. radioklub byl nucen přijmout dopisníka placeného. Stal se jím štabní kapitán Schneider. Ten se za nějaký čas pohádal s dr. Baštyřem a funkci složil. V náhradu za něj přivedl Heindl studenta chemie, Karla Peška, EC1KX.

Motyčka nechtěl vysílat na černo. Ještě ani nebyl ustaven radioklub a Motyčka se 27. února 1924 vypravil na MPT k dr. Kučerovi a ing. Strnadovi, aby povolili amatérské vysílání. Byl vlivně přijat a vlivně vypoklonkovan.

Na ustavující schůzi Československého radiosvazu ve dnech 12. a 13. dubna 1925 se Motyčka ve svém vystoupení vehementně domáhal uvolnění amatérského vysílání. Jeho projev byl nadšeně přijat všemi, kdo věděli o č. lhostejně těmi, jejichž zájmy byly omezeny na příjem rozhlasu, a nechyběli ani takoví, kteří Motyčkovy vývoody přijali nevraživě.

Komentář redaktora Richarda v Národních listech vyzněl takto:

„Štvavá řeč p. Motyčky nikoho nezaujala a celé to hračkařství s vysíláním bude zakrátko i v cizině zakázáno, neuznají-li amatéři sami pro rostoucí interferenci, která znemožní i rozhlas.“

Zamítnutí žádosti Čs. radioklubu o povolení vysílače posílilo negativní postoj konzervativních funkcionářů.

Když se dával dohromady Jednatelský sbor Radiojournalu, dr. Baštyř se tam chtěl mermocí dostat. Tento záměr se mu – přes velké společenské konexe – nepodařil a dr. Baštyř vytáhl do boje proti rozhlasu a proti ministerstvu pošt a telegrafů. V Čs. radiorevue bombardoval v rubrice „60 milionů Kč“ obě instituce ostrou a nevybíravou kritikou, jejíž radikální tón nalézal kladnou i negativní odezvu v radioklubech v celém státě.

Amatéři vysílači si původně vytvářeli organizační základnu o krátkovlnné sekci čs. radioklubu. Staniční lístky přicházely do radioklubu přes poštovní schránku 521. Pešek je odesílal za peníze radioklubu jako obchodní papíry. Dostal se do konfliktu s Baštyřem, který ho obvinil, že finančně poškodil radioklub. (Řekl prý, že „ti vysílači jsou blbci a přivedou radioklub do maléru.“) Tím Peškova funkce skončila.

Ing. Pešek kolem sebe shromáždil mladé lidi jako ing. Bíska, Rokose, Červeného (přidal se k nim i Soukup), kteří založili v listopadu 1928 na zasedání ve smíchovském pivovaru. Sdružení krátkovlnných experimentátorů československých (SKEČ), vedený v opozičním duchu proti starým pánům z radioklubu a usilující o dobré vztahy k ministerstvu pošt a telegrafů. Jeho předsedou se stal ing. J. Bisek.

Radioklub vydal prohlášení, že je to podnik, založený pro efekt a slávu ješitného a z klubu vypovězeného zaměstnance. „S pomocí Motyčky, který zůstal věrný, byl krátkovlnný odbor Radioklubu Československého. Ten se na jaře 1929 přeměnil na samostatný spolek Krátkovlnní amatéři čs. (KVAČ), přidružený k Radioklubu. Jeho ustavení schválil 22. května 1929 Zemský úřad v Praze. Předsedou byl zvolen doc. dr. Šafránek.

Radiové spojení mezi amatérskými stanicemi končí výměnou informací, pozdravů a značkou SK, která znamená konec korespondence.

Vzájemný vztah amatérů však trvá. Amatér si stanici vyprojektuje, postaví, obsluhuje. Vkládá do ní čas (většinou veškerý volný čas) i peníze (celé svoje kapesné), svou zručnost, nadání, vědomosti, svou osobnost. O to vše se dělí se svými partnery. Společné zájmy a kontakty, formou a obsahem speciální, odlišné od stereotypu všedních konvenčních, dávají vzniknout přátelství, družnosti a etickým hodnotám, jaké by se jinde těžko hledaly. Když jsem někdy zjistil, že se vyskytli amatéři, kteří se nenávidí a nejsou schopni vylézt z ulity lidské zloby a zášti, pociťoval jsem každý takový (byť i vyjimečný) případ jako zvrácený, odporný a neslučitelný se základními zásadami radioamatérství. Zdá se, že světovým unikátem bratrovražedného boje mezi amatéry vysílači byla aféra KVAČ kontra SKEČ.

V první fázi patřili ke SKEČ všichni krátkovlnní amatéři původně organizovaní v krátkovlnné sekci. K diferenciaci dochází teprve po roztržce mezi radioklubem a Peškem. Napovídá o tom Vydrův dopis z 22. prosince 1928 Motyčkoví: „...Bud' pan Pešek a Rokos na své funkce resignují, nebo se vzdáváme veškerých funkcí ve SKEČ a vystoupíme ze SKEČ. Jsme přesvědčeni, že všichni Moraváci a Slezané vystoupí...“

Ustavující valná hromada KVAČ se konala 17. září 1929. Mezi hlavní osobnosti KVAČ

patří Motyčka, ing. Buchar, Pištěk, prof. Vopička, Weirauch, vydra, Hron, Plšek, Schäferling senior a junior, dr. Šafránek, Neumann.

Ke střetnutí mezi KVAČ a SKEČ došlo 14. září 1929, když se přišlo na to že podle Call Booku z 2. června 1929 „jediným představitelem československých amatérů je SKEČ“. Hned 15. září je odesíláno redakci Call Booku důrazné prohlášení, že jediným představitelem představitel československých amatérů vysíláči je KVAČ. K dopisu je připojen seznam československých amatérů (z opatrnosti bez adres).

27. listopadu 1928 rozeslal Radiosvaz amatérským organizacím v různých státech oznámení, že jediné on je reprezentantem československých krátkovlnných amatérů a 25. ledna 1929 posílá žádost o přijetí do IARU. Odtud přijde dopis, že o přijetí do IARU už požádala SKEČ a poslala dlouhý seznam amatérů vysíláči, kteří jsou jejími členy.

KVAČ píše do Hartfordu, že tito amatéři nejsou členy SKEČ a do seznamu byli uvedeni bez svého souhlasu.

„Toto obvinění je velmi vážné,“ odepisuje 26. června 1929 za tajemníka IARU K.B. Warnera Assistant to the Secretary A.L. Budlong. „Pokud by se ukázalo pravdivým, učiníme kroky, abychom znovu zvážili vše, co jsme již podnikli k uznání SKEČe.“

Teď se rozpoutá boj. Každému amatéru vysíláči se posílá k podpisu korespondenční lístek s předtisknutým prohlášením, že ze SKEČe vystoupil a není jeho členem. Agituje se od osoby k osobě.

Jan Biskup, později OK2BI, píše ministerstvu pošt a telegrafů: „...přijel autem z Brna do Borové Zdeněk Petr, OK2BR, aby podepsaného odloudil SKEČi pro KVAČ...“

Morava v čele s Brnem a Telči stála za KVAČ. Přívržencem SKEČ byl, kromě Biskupa, OK2OX, O. Vlasák, elektrotechnik, rakousko-uherský vojenský letec a majitel prvního rádia v tehdejší Zlíně.

„SKEČ chystá generální útok na Moravu,“ oznamuje 13. března 1930 Motyčka Petrovi. „Chysta se vypravit za vámi svého ataše na motocyklu, který má přemluvit ty olomoucké.“ (Tim „ataše“ byl miněn Josef Štětina, OK1AZ).

Popiší se stohy papíru, promární se nekonečné hodiny, do West Hartfordu letí dopis od obou soupeřů a tam nevědí, co dělat. Připomíná to doby svárlivých Přemyslovců, kteří se předháněli na cestě do Norimberka, aby získali uznání císaře. Věc se dostává i na stránky QST. 30. dubna 1930 píše Budlong Motyčkově:

„Jsme tisíce mil vzdáleni od Československa a dosud je nám opravdu nemožné udělat si jasný obraz o situaci mezi KVAČi a SKEČi...“

Do sporů jsou zatahováni noví členové: jsou i obojživelníci, kteří chodí tajně do obou, protože tam i tam nacházejí příjemné lidi a zajímavé prostředí a nechápou, co ty dva spolky mohou mít proti sobě. A není to jasné ani lidem, kteří se – pro dřívější osobní kontakty a sympatie – angažují. Když přijede Motyčka do Brna na zasedání 3. a 2. distriktu KVAČ, sesypou se na něho Petr, Václavík, Škop, Pavlíček, Liewehr a další, aby jim vysvětlil, v čem vlastně je jádro sporu mezi Peškem a radioklubem.

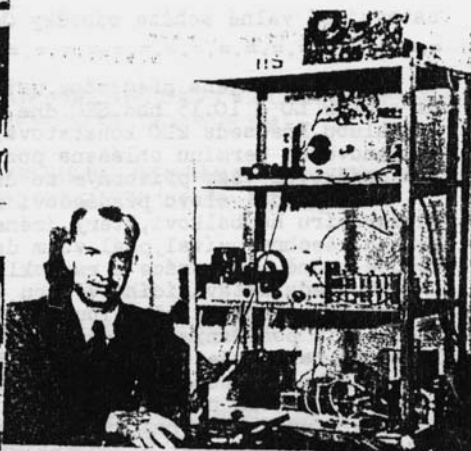
KONEČNĚ !!

28. března 1930 ve čtvrt na jedenáct večer projíždí pražský rychlík posledním tunelem před Obřany. Široko daleko vyskakují ze tmy drobná světélka. Nápis na velkých plynojemech v Židenicích důtklivě vyzívají: „Topte, vařte, sviřte plynem!“ Cestující vstávají, oblékají pláště a připravují zavazadla. Objeví se siluety štíhlých věží dómu na Petrově a nádražní budova s nápisem Brno. Kulaté hodiny ukazují 22.25, když rychlík zastavuje na nástupišti.

„Pivo-limonáda!“ „Horké pácky!“ „Čerstvá voda!“ Nástupiště ožilo. Nosiči berou cestujícím kufry z ruky. Všude plno lidí a hemžení.

U východu stojí Zdeněk Petr a pozorně sleduje každého, kdo prochází. Když spatří vysokého muže s kulatým obličejem a hustými, dozadu česanými vlasy, vyjde mu vstříc. Ten

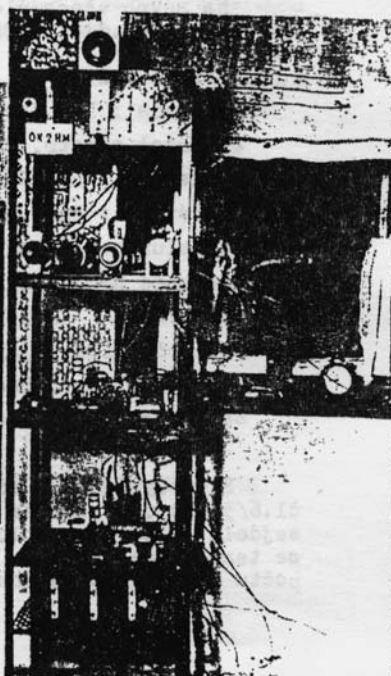

OK 2 VI a jeho zařízení v Přerově

Dnes 89 letý ex OK 2 JE u svého amat.zařízení před více jak 60 roky

ústavní KV vysílač OK 2 HGS v Hranicích/M.
na snímku zleva OK 2VR, OK 2DM, OK 2IR

Stav příspěvkové morálky k 15.5.1999 : (Změny od 17.2.99)

Příspěvky za rok 1998 vyrovnali: OK1XXM.

Příspěvky na rok 1999 poslali:

OK1AD,ADW,AEE,AFJ,AK,AMD,ARN,AW,AWO,AWT,CKV,CV,DCL,DFE,DMQ,DOR,EU,FHP,FR,HJ,HYS,IAL,IWQ,JIM,JSF,MO,MP,PQ,TJ,UK,VHV,WFE,XM.

OK2AJ,BAP,BBB,BBH,BCP,BDU,BET,BGE,BIL,BIX,BKQ,BLB,BMC,BNT,BPX,BSA,DE,FD,FH,HY,JK,KE,LT,OR,PB,PBK,STX,TH,TU,UZ,VGC,VH,VNA,VP,WO,WW.

OM3CBT,3CFK,3EA.

DJ5QK,DL4FCS,VK2FHC.

Příspěvky na rok 2000 poslali: OK1ARN,FR,FV,NH,VHV, OK2PAU,OM3EA.

Příspěvek na rok 2001 poslal: OK1NH.

Rada VRK připomíná těm členům, kteří ještě neposlali členské příspěvky, že termín pro splnění této základní členské povinnosti je vždy do konce března běžného roku.

Členové VRK ze Slovenska, mohou své členské příspěvky poslat po některém brněnském účastníkovi setkání v Borovcích které se koná 6. června letošního roku.

OK2AIS

Noví členové VRK :

368	VK2FHC	Lahodný Emil 22 Cobbon CRS, 2627 Lindabine , Australia	Od: 22.2.1999
369	OK1CKV	Kučera Václav Sídliště 597 , 262 42 Rožmítal p. Tr.	10.3.1999

Koupím starší typy elektronek:

RD25A, RD60A, RL65A, RE65A, RE125, RE400F, REE30A, T329T, LS50, RL12P50 a další. Nabídněte.

Stanislav Vacek, Střekovská 1344, 182 00 Praha 8.

Diplom Veterán Radio klubu získali:

č.207	OK1VWJ	Jaroslav Šrámek	17.3.1999
č.208	OK1AXG	ing.Bohumil Suchánek	17.3.1999
č.209	OK1DDV	Vladimír Pravda	19.3.1999
č.210	OK1FRD	Ladislav Dohnálek	19.3.1999
č.211	OK2PJH	Jan Geršl	25.3.1999
č.212	OK2PBH	Ladislav Dufka	30.3.1999
č.213	OK2BMI	Milan Macek	30.3.1999
č.214	OK2CDR	Jan Kaňovský	22.4.1999
č.215	OK2-35384	Ondřej Gunár	23.4.1999
č.216	OK1MNI	Miroslav Nechvíle	23.4.1999

Doplňovací známku za 60 členů VRK získali:

č.88	OK2SWD	ing.Dušan Hanák	k diplomu č.143
č.89	OK1JMS	Milan Skřivanec	k diplomu č.156
č.90	OK1MNI	Miroslav Nechvíle	k diplomu č.216

Doplňovací známku za 100 členů VRK získali:

č.57	OK2SWD	ing.Dušan Hanák	k diplomu č.143
č.58	OK1JMS	Milan Skřivanec	k diplomu č.156
č.59	OK2BBD	Zdeněk Zdráhal	k diplomu č.109

Doplňovací známku za 150 členů VRK získali:

č.26	OK2BFI	Svatopluk Čech	k diplomu č.190
č.27	OK2OU	ing.Arnošt Šturm	k diplomu č.101

Diplom ze závodu VRK konaného dne 14.3.1999 získali:

Kategorie: MIX	1. OK2KAT	Radioklub Svitavy	10.212 bodů
	2. OK1EV	Jan Bednář	9.555 bodů
	3. OK1MMU	Miroslav Udatný	9.453 bodů
Kategorie: CW	1. OK2BEH	Zdeněk Životský	4.455 bodů
	2. OK2LN	Rudolf Zablatzky	4.048 bodů
	3. OK1ARN	Jiří Malý	4.004 bodů
Kategorie: RP	1. OK1-35281	Jan Kraval	6.490 bodů
	2. OK1-32839	Libor Tomek	4.982 bodů
	3. OK2-35255	Milan Řezníček	4.944 bodů

Závod VRK se zúčastnilo 230 stanic, deníky však zaslalo jen asi 50% soutěžících. Závod vyhodnotil Mirek OK2TH a upřesnila komise ve složení OK2LS, OK2BEH a OK2VH. Rada VRK děkuje všem zúčastněným stanicím a těší se naslyšenou v příštím závodě VRK v roce 2000. Spojení z tohoto závodu je možno použít diplom a známky VRK.

R ů z n é z p r á v y :

Víte, že v Brně na Zvěřinové ulici je podnik REKOM, kde je možno lacino koupit součástky z vyřazených elektronických zařízení ! ? Podnik je vzdálen jen asi 15 minut pěší chůze od nádraží.

Víte, že v Brně se radioamatéři scházejí každé úterý od 16.hodin v pivnici na Šumavské ulici ! ?

A také na Vranovské ulici v pivnici u Pavouka každý čtvrtek od 1800. hodin ! ?

```

=====
=
= Upozorňujeme: 28. - 30.května je setkání ve Velkém Meziříčí.
=                  4. - 6.června je setkání v Borovcích.
=                  19. - června je burza v Brně.
=                  24. - 26.června je setkání ve Friedrichshafenu.
=                  27. - 29.srpna je setkání v Holicích.
=                  25. - 26.září je setkání ve Frenštátě.
=                  16. - 17.října je setkání v Trenčíně.
=                  19. - 20.listopadu setkání v Tatrách.
=
=====

```

Důležité kontaktní adresy:

Český radioklub:

U Pergamenky 3,170 00 Praha 7
tel: 02/872 22 40
fax: 02/872 22 09
PR:OK1CRA OKOPRG BOH.CZE.EU
Internet :crclub q mbox.vol.cz

QSL služba Č R K:

U Pergamenky 3,170 00 Praha 7
tel: 02/872 22 53
návštěvy: středa 09-1730 hod.
QSL:P.O.Box 69,113 27 Praha 1

Český telekomunikační úřad:

Ministerstvo dopravy a spojů ČR
pí. Bočková
Klimentská 27,225 02 Praha 1
tel. 02/ 24 91 12 98

V dnešním čísle byly použity příspěvky které jsme obdrželi od OK 2 AIS, OK 2 BEH, OK 2 LS. Děkujeme jim a těšíme se na další příspěvky.

Toto číslo členského zpravodaje vyšlo v květnu 1999 a neprošlo redakční ani jazykovou kontrolou! Vytiskla tiskárna Vensen v Brně.